

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.D.CII: Sancti Patris Benedicti. M.CXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

bernos suos lucraretur, ad multorum fervatus salutem, et si mille periculis obnoxius, & jam aliquando captus, sed dimissus, nihil sibi magis à Numine expetijt, quam mille modis pro Christi nomine pati, vitamque cum sanguine, per summa & diuturna finire tormenta, illa cum Ignatio Antiocheno identidem ferventissimo affectu congemmans: *Ignis, Crux, Bestia, Confractio ossium, membrorum divisio, & totius corporis contritio, & tota tormenta Diaboli in me veniunt, tantam ut Christo fruatur, &c.* Talis nimirum Candidus noster fuit, nec Voto solo, sed verè merito suo Martyr, quem tamen ipsa reverita impietas, in homine Dei Angelum respexit, quem Deus hoc ipso tempore, stupendâ prorsus miraculorum gloria etiam hostibus fidei Venerabilem reddidit. Illud unice dolens ipse, honorari, cum pati supplicia & mortem mallet, in seipsum tanto crudelior fuit, ipse summet carnifex corporis, quod omnis generis tormentis affecit. Labet ex Synchrono, & rerum ipsius conscio, nocturna solum ejus exercitia (totum enim diem proximorum & animi & corporis saluti dabat) ipsiusmet scriptoris verbis inferre: *Horâ decimâ Vespertinâ in cubiculum secedens, diu satis orationi vacabat; postea parum quiescebat; deinde duodecimâ surgens, orationi iterum intendebat, maximeque Passionis Christi meditationi, quam acerrima disciplina sequebatur, quam totum pavimentum sanguine conspergebat, Tum Matutinas preces recubabat, usque ad secundam horam, deinde usque ad quartam aliquam corpori quietem dabat. Hora decima antemeridiana (ut etiam aliquid de die memoremus) summa cum devotione Missam celebrabat, maximâ populi confluentie multitudinem. Postquam, facta per mediam horam Gratiarum actione, prodibat in publicum, ubi plurimos ad fidem Catholicam sua prædicatione convertibat, multos in corpore sanabat. Cibus ejus & potus cervisia, & panis, ac legumina aliqua, que circa Vesperam, perle-ctis Horis, & tempore in oratione trans-acto, sumebat.*

Insignis Animi generalitas.

Ejusdem vite obiter descripta.

Theodorus Abb. Gladbach.

quo brevi elogio monumenta ejusdem Cœnobij: *Vir sanctæ Conversationis, Consolator afflictorum, Solatium pauperum.* Nec video quid porro à nobis annectendum. Obijt Colonia 19. Decembris. in Collegio Patrum Societatis Jesu, quibus impensè favit, & ab ipsis merito dilectus plurimum & honoratus fuit.

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. II. Sancti Patris Benedicti. M. C. XXII.

SUMMO Regis totiusque Regni Galliæ luctu mortalitati huic valedicit, dignissima pridem felicissimâ immortalitate, sanctæ memoriæ Renata Senior, & Ducibus Lotharingiæ Guisliæ Ducissâ, Abbatissâ meritissima Sancti Petri Remensis, Princeps verè serenissima, in qua nihil non dignum Principe, imo dignissimum æternitate apparebat, & revera æternorum potius desiderio, & sponsi Christi inflammata amoribus consumi est visa, cum in fine superioris anni, ipso solemnissimo Natalis Christi Festo, Divinis officijs solida pietate operam daret, de repente deliquium passâ, sentiumque usu protinus destituta, in oratorium deferretur. Jbi cum ad mentem rediret: haud scio, inquit, quo evaserim? verum Angelorum suavissimæ Musicæ jucundissimè interfui. His quippe prælibatæ felicitatis æternæ delicijs, par. fuit eam recreari, quæ brevi ad fontem ipsum assumenda, eadem plane cum ipsis coelitis pascenda & potenda erat gaudiorum æternorum voluptate. Debit etiam particeps fieri sacre hilaritatis & lætitiæ nati Salvatoris, quæ tanto Divinæ benignitatis Mysterio, cunisque amantissimi pueri, amabilis per totam vitam, tota Religione tenerrimâ, & devotione incredibili adhæsit. Eo superni amoris vulnere faucibus, divinis profus inhians & terrena omnia illustri contemptu aspernata, languere cœpit ad mortem, cujus ope, solutis mortalitatis vinculis, octogenaria in coelos evolavit, vigesima tertia Aprilis, anni 1602. Prælatura sexagesimi, Sacramentis omnibus munita, & Vitæ sanctimoniam quam sanguine Illustrior, funere regis pompa & splendore, celebrato. *Ex Vita ejusdem.* Succedit, Rege hoc vel maxime probante Renata Junior, nep-
tis

V. Renata Senior Duc. Lothar. & Abbat.

Musican Anglican audit.

Mors sanctissima.

tis Senioris, pari omnino Vitæ sanctitate, de qua suo loco inferius.

Thomas Lombardus Superatensis
 Missus hoc ipso anno Beatae memorie Thomas Lombardus Superatensis in Hispania Monachus, vir illuminatissimus & Fidei propaganda Zelo ferventissimus, plurimis quamprimum argumentis, & exemplis præstantissimis, cælo terrisque fervorem suum comprobavit. Admirandum omnino hoc, quod solo accensissimus Numinis Amore, contemptis mille mortis periculis in solemnissima toto Orbe Catholicis Corporis Christi Festivitate, stupentibus non minus Catholicis, quam Hæreticis, durante etiamnum crudelissimo Jezabelis Anglicæ imperio & Regno est ausus. Cum enim prius pro concione, admirabilem illam & inexplicabilem Christi Domini in Sacrosancto Altaris Eucharistico Sacramento, donationem, impertitionem, & præsentiam, mirifico Spiritus affectu, gratiosissimè depredicasset, omnesque prius Catholicos, verbis efficacissimis, ad mortem ipsam, pro tanti Mysterij confessione, alacriter subeundam concitasset, stupendam sanè magnanimitate, totâ fidelium plebe præcedente, & omnibus Religiosorum Ordinibus comitantibus, sacerdotilibus ipse, indutus vestibus, magna cum solemnitate, Sacrosanctum Christi Corpus publicè, per præcipuas Urbis Waterfordiensis plateas circumtulit, Hæreticis minantibus, frementibus, simulque obstupescens, hærentibus tamen (Divina procul dubio virtute territis ac prohibitis) nihilque contra Monachum nostrum, ejusque Sodales, essi vellent, attentare audentibus. Ut nihil modo de cæteris ejus generosissimè pro Catholica Religione gestis memoremus, pateatque ex hoc unico exemplo, quanta alacritate nostri, Apostolico succensi Zelo, in conservatione fidelium, infidelium Anglorum conversione laboraverint, suas quotidie animas, non pro Amicis solum suis, sed juratissimis etiam hostibus alacriter ponentes, si quos possent ad viam Veritatis reducere, & Christo lucrari. *Ex vita.*

Balthasar Abb. Fuldenf. restituit.
 Haud minora primævæ Christianorum persecutionis passus Illustrissimus & Cellissimus Princeps noster, Balthasar à Dermbach Abbas & Princeps Fuldenfis dum Religioni Catho-

licæ toto corde consultum cupijt, & disciplinam Monasticam promotam, infinitas calumnias injuriasque tristissimumque ac diuturnum exilium, juxta capivitatis indignissimæ, imo mortis pericula generosissimo animo, omnia patientissimè tolerata, hoc denique anno miserante Deo ipso tandem viri patientiam, Zelum Fidei, & admirabilem constantiam, Sedi suæ, inexplicabili Catholicorum plausu redditur, & jussu Rudolphi II. Casaris, & Fuldam & in ditionem suam solemniter introducitur, qua sententia laræ fama magni ex Germania proceres, imo ex Italia & Urbe Roma Cardinales, atque adeo ipse Pontifex, honorem ac reducem felicitatem Balthasari gratulati sunt. Pontificis litteras merita viri subindicantes inferere visum est.

CLEMENS PAPA VIII.

*Dilecte Fili, Salutem & Apostolicam Benedictionem, Ex litteris Dilectionis Tue extremo Augusto mense datis, tum etiam ex Casaris Decreti exemplo, quod illis adjunctum erat, abundè cognovimus, quid actum, quidque definitum sit, in eâ causa quam in Aula Casarea Consilijque illis agitabatis. Nos autem, qui, licet immeriti & indigni, illius vices in terris gerimus, qui deliqui Justitiam, & Justitia & Judicium correctio Sedis ejus, sanè semper & ubique voluptatem capimus, ut suus iustitiæ locus tribuatur. Te vero, fili, paternè in Domino amamus; & quem pium Zelum ostendis curæ Pastoralis sedulo exercenda, Fidei Catholica propaganda, & denique animas Christo, ejus adjutrice gratia, lucranda, valde certè commendamus. Idque tibi feliciter evenire in Domino optamus, Tibique interea nostram Apostolicam Benedictionem benigne impertimus. Datum Rome apud SS. Apostolos sub annulo Piscatoris die XII. Octobr. Pontif. nostri anno XI. Atque hæc summi Pastoris vox, non surdis auribus à Balthasare excepta, vel segni studio præterita, territantibus licet, & frementibus etiam Dynastis, qui antiquos mores, canamque Majorum fidem, hic revirescere volebant, Præsule nostro non minore quam antea sollicitudine, & majore nunc auctoritate, rei Catholicæ consulente, & impia dogmata, profligante. *Ex Annal. Fuld. Christ. Breweri, &c.**

Clementis VIII. ad Balthas. Abb. littera.

Appreciatio Fausta.

Pro-

B E N E D I C T U S

V. Raphael
Sarmien-
tus.

Prodigium sui ævi claret P. F. Raphael Sarmientus noster, Hortensis, sacre Familiæ nostræ Cisterciensis Monachus, ea dicendi gratia & copia locuples, ut si eum cæteris conferre velles (ait Henriquez) parem vix aliquem invenire, majorem neminem posses. Celebrantur & alij ejusdem Monasterij Religiosi, qui utriusque Regni Castellæ & Gallie Scholas, sua doctrina mirè illustrarunt, & magno discipulorum concursu Theologiam & Philosophiam docuerunt; alij Verbi Dei disertissimi Concionatores, Regiam Urbem, cæterasque illius Provinciae civitates, stupore & admiratione repleverunt. *Aug. Manrique, Chrysof. Henrig., &c.*

Caverellij
ingenij
monimen-
ta.

Caverellij nostri, Vedaftini Abbatiss major indices ex magnis meritis gloria; neque ab administrata solum prudenter utiliterque functione Abbatialis officij & in studiosos, Patres Societatis Jesu, aliosque novos Ordines, summæ liberalitatis fama; sed ob magnum ex litteris & commendaris scripto propriij ingenij lucubrationibus, partum decus: cujus floridum stylum in primis celebrat Ferreolus Locrius, & se non pauca pro Chronico suo mutuasse fatetur.

Petrus Rol-
lier Abb.
Verus Pau-
perum Pa-
ter,

In Monasterio S. Dionysij Hannoniæ extinguitur hoc anno, ingenti sui relicto desiderio Petrus Rollier, eximius Latiensis sive Blofienfis Reformationis promotor, qui Blofij, & Antecessoris sui Francisci Debehaut sancta sequutus strenuè exempla, suos omni modo lucrari & ad perfectiora concitare studuit, & celebre ob hoc ipsum fama Cænobium reddidit, ac vicina paribus studijs accendit. Celebratur in monumentis ejusdem Cænobij *Verus Pauperum Pater*, qui famis tempore, non liberalem se solum sed penè prodigum exhibuerit. *Ex cit. monim.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. III.
Sancti Patris Benedicti. M. C. XXIII.

V. Bernar-
dus Lubien-
sis Mon.

POLONIÆ sub rigidissimo cælo frigus, memorabili ferventissima charitatis, & devotionis exemplo, ex multorum cordibus eicit, Venerabilis Vir F. Bernardus noster Frideccensis, celebris Monasterij Lubienfis Monachus. Is in oppido Frideck natus, cum Pofnaniæ operam studijs littera-

rum navaret, & die Parasceveos, ex suburbio ad concionem, in Urbe ex more de Passione Dominica, habendam, singulari accensus devotionis studio properaret, clausas autem Urbis portas offenderet, moxque in lachrymas resolutus, seipsum accusaret, quod non pridie urbem intrasset: magno prodigio, sibi repente apertas portas deprehendit, & à tergore, nemine mortalium, interveniente denuo reclusas. Intravit autem, dirigente DEO in Monasterium nostrum Lubinense, ubi religiosissime vivens Presbyter ordinatus, sacra omnia cum lachrymis copiosis peragere est solitus. Scamnum pro lectulo habuit, modicoque usus somno, totum noctis reliquum tempus, vigilijs & sacris precibus dedit. Novitiorum creatus Magister, exemplo magis quam verbo omnes mirè lucratus, sacro fervore utilissime accendit. Nec diu superstit, cælo maturus. Sub agonem supremum Sancti Martini Turonensis exemplo, comparere auium malignum genium, generose increpans, & sese Fratrum commendans precibus, accepta à Priore Monasterij Generali absolutione, placidè os componens, & claudens lumina quietissime obdormivit in Domino, hoc ipso anno 1693. i. Junij, è cuius tumulo odor celestis fragrantissimus continuo expirat, & ipse Beatus, Fratribus loci illius, crebrius singulari claritate circumamicus, in somnis videndum se præbuit. Sed & litteræ à vivente scriptæ, agrotantibus duobus applicitæ valetudinem optatam quamprimum restituere. *Ex vita per Andream Frideccensem & Matthia Ubiszawskyum, &c.*

Memoranda singulis annis esset sanctissima Fulienfis Congregationis nostræ gloria & percrebrescens à sanctitate fama celebranda; quod conati Carolus à S. MARIA, & familiarissimus nobis R. P. Philippus Malabayla, vix obiter paucula ex innumeris delibavere; cum ipsa sanctissima Congregatio, & quisque Sanctorum illius, celebrari metuens, Divinos sibi exhibitos favores, tanta solertia dissimularent & tegerent, quantà filij hujus sæculi, suas celebrari laudes industria propalarent. Prodidit nonnullos ipsa innocentissima simplicitas, uti hoc ipso